

Dromen van kleur

Kinderen in illustratie, een divers beeld

Leeskamer

Rébecca Dautremer (FR)

Over Rébecca

Foto: Boumediene Belbachir

Rébecca Dautremer (1971, Gap) studeerde af aan de Ecole Nationale des Arts Décoratifs in Parijs. Haar passie voor fotografie, design en grafische vormgeving vertaalt zich in indrukwekkende illustraties die een wonderlijke, melancholische en romantische wereld oproepen.

De grote (internationale) doorbraak kwam met *Het grote boek van vergeten prinsesses* (2004) met tekst van Philippe Lechermeier. Een greep uit haar oeuvre: *Elvis* (2008), *Le journal secret du Petit Poucet* (2009), *Alice in Wonderland* (2011), *Une bible* (2014), *Le bois dormait* (2016), *Les riches heures de Jacominus Gainsborough* (2018), *Une toute petite seconde* (2021) en *Of Mice and Men* (2021).

Rébecca laat zich inspireren door fotografie en houdt rekening met kleuren, licht en compositie. Ze werkt vooral met potlood, gouache en collage.

Over het boek

Ernest valt op Salomé. Tenminste, dat beweert mama. Maar trekt hij daarom aan haar haren? Salomé snapt er niets van. Ze probeert erachter te komen wat 'op iemand vallen' eigenlijk is. Ze is al vaak van haar fiets gevallen, maar nog nooit op iemand! De kleurrijke beweeglijke illustraties vertederen: een boek om verliefd op te worden.

Uitgesproken

"Ik maak mijn werk – zeer egoïstisch- voor mezelf, dus ik denk bij het illustreren niet aan het publiek, of toch niet te veel. Ik wil geen barrières maken tussen volwassenen en kinderen. We kunnen ook niet alle kinderen over dezelfde kam scheren, er zijn kinderen die van mijn werk houden, er zijn er die dat niet doen."

- 'Normaliteit verveelt me gauw', gesprek met Rébecca Dautremer door An-Sofie Bessemans en Marloes Schrijvers, mappalibri.be

Merel Eyckerman (BE)

Over Merel

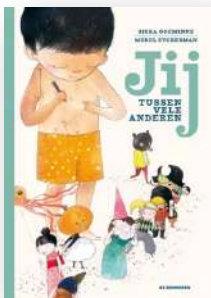

Foto: Eveliene Deraedt

Merel Eyckerman (1981, Turnhout) is dol op kleur, vormgeven en creëren. Haar werk is sfeervol en kenmerkt zich door elegantie en grote precisie. Haar herkenbare illustraties zijn zacht, maar doordacht. Ze verrassen door bijzondere details en subtiele grapjes. Samen met illustrator Benjamin Leroy en hun zoon woont ze in het Antwerpse Bevel.

Merel behaalde een master Illustratie aan de Provinciale Hogeschool in Hasselt. Ze is niet enkel aan de slag als illustrator van prentenboeken, maar was tot 2019 ook archeologisch tekenaar. Merel heeft al veel prentenboeken geïllustreerd, maar ook educatieve uitgaven en tijdschriften. Haar werk is vertaald in meer dan 20 landen. Samen met Brigitte Minne maakte ze de reeks kartonboekjes van *Konijn en Zus*. Met schrijfster Siska Goeminne werkte ze dan weer samen voor de boeken *Jij tussen vele anderen* (2016) en *De duizend ikken van Daan* (2020). Verder vind je haar illustraties in andere prentenboeken zoals *Zelda de Piraat* (2014), *Opruimen doe ik morgen* (2022) en *Deze rots is van ons* (2023).

Over de boeken

Jij tussen vele anderen (2016) is een hartverwarmend boek over mensen: de gelijkenissen, maar ook de verschillen. Want er zijn lieve en norse mensen, koppige en slimme mensen, grappige en enge mensen. De speelse illustraties belichten thema's als huidskleur, religie en emoties.

In het boek *Elke dag iemand anders* (2020) verkleedt Juno zich samen met haar broertje Billy. Ze is een bliksemjager of een diepzeeduiker. Het is een ode aan fantasie, verkleden en spelen. De Morgen vat het mooi samen: 'Elke dag iemand anders is een wervelende ode aan ongetemperde verbeeldingskracht, met uiterst dynamische prenten van Eyckerman.'

Mylo Freeman (NL)

Over Mylo

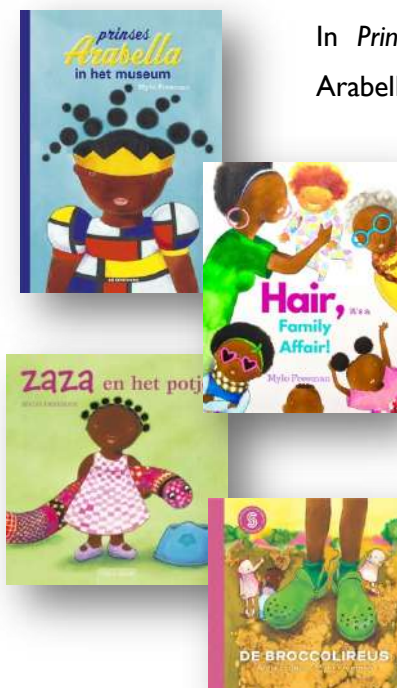
Foto: Martijn Gijsbertsen

‘Verrijk de kinderwereld met diversiteit.’ Met dit motto plaveit Mylo Freeman (1959, Den Haag) al tientallen jaren de weg naar een diverser aanbod prentenboeken. Mylo heeft Nederlands-Amerikaanse roots. Ze volgde les aan de Rietveld Academie en Rijksacademie in Amsterdam. Na een korte uitstap als zangeres en model, koos ze resoluut voor illustratie.

Ondertussen heeft Mylo Freeman zo’n 70 prentenboeken (vertaald in 10 talen) op haar naam staan. Ze oogstte bekendheid met de verhalen over het donkere prinsesje Arabella, een eigenzinnig en stoer personage met ‘heerlijk helikopterhaar’. Met deze reeks vulde ze een hoognodige niche in: prentenboeken met meer diversiteit. De boeken resulteerden o.a. in een poppenserie en theaterstuk.

Ze werkt met ecoline, pastelkrijt en gelstift.

Over de boeken

In *Prinses Arabella in het museum* gaan Arabella en haar vrienden naar het Arabellamuseum en ontdekken er werken van grote en kleine kunstenaars. Dan willen ze snel naar huis ... om zelf een kunstwerk te maken!

Het boek *Hair, it's a Family Affair!* is een ode aan de levendige en verschillende haarstijlen van één familie.

In *Zaza en het potje* wordt een peuter zindelijk gemaakt.

Het boek *De broccolireus* volgt kinderen op schoolreis die gaan kamperen in het bos.

Uitgesproken

“Mylo Freeman groeide op in een witte omgeving met haar moeder en oma, beiden witte vrouwen. Ze geeft aan dat ze daardoor zelf ook lang de wereld langs het raam van het witte perspectief bekeken heeft. Het meisje waarop Arabella geïnspireerd is (een 8-jarige Surinaams meisje weigerde de rol van prinses in een theaterstuk omdat ze niet kon geloven hoe zij een prinses zou kunnen spelen, met haar donkere huid en kroeshaar) heeft voor haar tot een soort transitie geleid binnen het bewustzijn van het zwarte perspectief.”

- Michelle Smets, lezing Voorleesweek, antwerpenleest.be

Felicita Sala (IT)

Over Felicita

Foto: Viola Damiani

Felicita Sala (1981) is geboren in Rome, maar groeide op in Perth, Australië. Ze studeerde daar ook Taal & Filosofie. Daarna bracht ze tijd door in Frankrijk en Spanje vooraleer ze zich settelde in Italië. Daar leerde ze zichzelf illustreren en zo werd ze geleidelijk aan voltijds illustrator.

Felicita Sala illustreert prentenboeken en maakt illustraties voor kunstmagazines en kranten. Samen met haar man en animator Gianluca Maruotti werkte ze aan verschillende animaties met geknipte papieren figuren. Haar boek *Een huis vol lekkers* (2020) is in meer dan 10 talen vertaald. *She Made a Monster* (2018) werd door de New York Times geselecteerd als één van de beste prentenboeken van dat jaar. In 2020 werd ze bekroond als beste illustrator in Italië met de Premio Andersen Award. Met het boek *Als een boom* (2021) won ze ook een Nederlandse prijs: een Bronzen Penseel.

Over de boeken

Het ruikt lekker in de Granaatappelstraat waar elke bewoner een heerlijk gerecht maakt. Meneer Singh maakt dahl met kokosmelk, Matilda tovert een heerlijke aardbeien crumble op tafel en Josef en Rafik gaan aan de slag met gehaktballen. En iedereen van de Granaatappelstraat mag aanschuiven aan tafel. Een boek gevuld met 15 recepten.

Het is lente in de Granaatappelstraat. Iedereen is aan het tuinieren geslagen! Ze spitten, planten, zaaien en oogsten. De lezer ontdekt recepten op maat van de maand van het jaar en vele weetjes over de tuin.

Dromen van kleur

Kinderen in illustratie, een divers beeld

De Stekelhaarkamer

Nadia Budde (DE)

Over Nadia

Nadia Budde (1967, Berlijn) is een grafisch ontwerper en illustrator. De kleurrijke illustraties en grappige figuren uit haar boeken springen meteen in het oog. Soms zou Nadia langere tenen willen hebben 'zodat ze tenen als handen kan gebruiken om (nog meer) te tekenen'. (Dat heeft ze wel eens uitprobeerd, maar tenen blijven tenen natuurlijk.)

Foto: Picture Alliance / Eventpress MP

Nadia Budde volgde de studie grafische vormgeving aan de Academie voor Schone Kunsten in Berlijn. Daarna studeerde ze aan het Royal College of Art in Londen. Haar eerste prentenboek *Eins zwei drei Tier* (1999) was meteen al een succes: ze won er verschillende prijzen mee, waaronder de *Deutscher Jugendliterarpreis*. Er volgden meerdere titels zoals *Und irgendwo gibt es den Zoo*, *Letzte Runde Geisterstunde*, *Krake beim schneider*, ... Haar boeken worden vertaald in meerdere talen. Ze werd meermaals geselecteerd voor de Astrid Lindgren Memorial Award, de meest prestigieuze prijs voor jeugdliteratuur.

Over het boek

Het boek *Stekelhaar is echt niet raar!* combineert aanstekelijke humor met een pakkende boodschap. Want iedereen heeft wel iets dat hij aan zichzelf wil veranderen. Ook de leuke personages in dit boek kijken al eens beteuterd naar hun eigen lichaam. *Mijn twee neefjes Tim en Tom vinden al hun stekels stom. Toen oom Haroen nog haren had, wilde hij ze ook al glad.* Edward Van de Vendel zorgde voor een mooie vertaling die in grappige rijmzinnen de essentie van het verhaal samenvat.

Uitgesproken

“En als je dan naar die twee neefjes kijkt, zie je geen stekelvarkens, maar egeltjes. En oom Haroen lijkt meer op een zeehond. Zo zijn alle dieren verschillend van elkaar, ook al zijn ze soms familie. Opa Ozewoud is een schildpad en zusje Marjolein lijkt meer op een hond. Zonder dat het in de tekst vermeld staat, heb je de illustraties nodig om deze diversiteit te ontdekken in het verhaal.”

- Loes Reichenfeld, mappalibri.be

Dromen van kleur

Kinderen in illustratie, een divers beeld

Grote Kamer

Liisa Kallio (FI)

Over Liisa

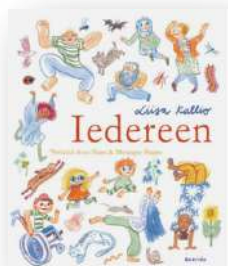

Foto: Marcos Katz

Liisa Kallio (1968, Helsinki) is illustrator, grafisch designer en jeugdauteur. Ze heeft 20 prentenboeken op haar naam staan en werkte mee aan tientallen boeken voor andere schrijvers. Ze schrijft ook kinderliedjes en staat op het podium met live illustratie.

Liisa Kallio gebruikt verschillende technieken: van houtskool tot digitaal. *Iedereen* (2023) is het eerste boek van Liisa Kallio dat in het Nederlands wordt uitgegeven.

Over het boek

Iedereen is uniek, maar toch hebben we heel wat dingen gemeen! Mensen buitelen en springen van pagina tot pagina. De lezer wordt niet enkel vrolijk van de bonte verzameling personages en kleuren, maar ook van de mooie boodschap.

Hedy Tjin (NL)

Over Hedy

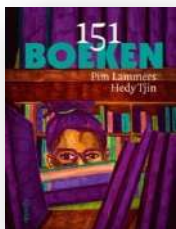
Foto: Hedy Tjin

Hedy Tjin (1985, Brabant) studeerde aan de Hogeschool voor de Kunsten in Utrecht en heeft sindsdien een herkenbare stijl ontwikkeld. Ze illustreert prentenboeken, maar maakt ook reuzegrote muurschilderingen en levendige textielprints. Ze wordt sterk beïnvloed door de cultuur en esthetiek van Suriname, het land waar haar roots liggen. Viltstift is haar favoriete materiaal.

De illustraties van Hedy Tjin zijn krachtig en kleurrijk en schuwen de maatschappelijke thema's niet. Op een laagdrempelige manier wil ze complexe thema's zoals inclusiviteit verbeelden. Ze nodigt haar publiek uit om met een open blik naar haar werk te kijken. De combinatie van prachtige tekeningen en het doorgeven van een mooie boodschap, is haar ultieme doel.

Enkele titels die op haar naam staan: *Sala & Monk Ons Samen* (2020), *Op de rug van Bigi Kayman* (2021), *Mondi* (2022), *Manie Schaafijs* (2023) en *151 Boeken* (2023). Ze won ook al verschillende prijzen met haar werk: o.a. een Zilveren Penseel, Bronzen Lamp en Vlag en Wimpel.

Over de boeken

Wat doe je als er in de boekenkast in de klas 151 boeken staan, maar je jezelf niet in één van die boeken herkent? Rosa neemt het heft - en het kleurpotlood - in eigen handen en brengt daar verandering in. Een pleidooi voor prentenboeken waarin ieder kind zich kan herkennen. Geschreven door Pim Lammers.

De overgrootvader van Hedy Tjin is de inspiratie voor het fascinerende familieverhaal van *Manie Schaafijs*. De jonge Francisco verlaat Madeira om een leven op te bouwen in Suriname. Om zijn gezin te onderhouden besluit hij naar Trinidad te vertrekken waar hij schaafijs ontdekt.

Uitgesproken

“Het idee om viltstift te gebruiken ontstond tijdens een reis naar Suriname, waar mijn wortels liggen. Ik ging daar klussen doen, schilderen, illustreren. Op een gegeven moment ging ik opeens heel veel kleur gebruiken. Dat deed de omgeving met met mij, het was geen bewuste keuze. De palmen, de papaya's, de mango's, de kleurrijke stoffen, de palulu's, de mensen, de markten – die vroegen niet om zwart-wit.”

- Interview met Hedy Tjin, 'Na Suriname doe ik alles met viltstift Gouden Penseel interview, Trouw

“151 boeken gaat niet alleen over een meisje van kleur, maar over alle andere kinderen die zichzelf terug willen zien. Dat al die kinderen gerepresenteerd worden – de superman in een jurk, de jongen in een rolstoel – dat is heel belangrijk.”

“De afgelopen jaren verschijnen er steeds meer boeken waarin diversiteit op een goede manier gerepresenteerd wordt, maar er zijn nog zoveel groepen die achtergesteld worden. Aziatische kinderen als hoofdpersonage, dat komt heel weinig voor. Dikke kinderen zijn vaak een soort grappige bijfiguren, maar het zijn nooit superhelden, of hoofdpersonen in een romantisch liefdesverhaal. Ook kinderen in een rolstoel zie je weinig. Wat gender- en seksuele diversiteit betreft: daar verschijnt wel steeds meer over, maar het is nog altijd een heel klein percentage van het totale aanbod. We moeten daar aandachtiger voor zijn. En het kan niet snel genoeg gaan, want er zijn veel kinderen die die boeken nodig hebben.”

- Pim Lammers: 'Ieder kind verdient het om zichzelf terug te zien in een verhaal', interview door Veerle Vanden Bosch, De Standaard

Tim Van den Abeele (BE)

Over Tim

Foto: Boumediene Belbachir

Voetballen en tekenen: dat zijn de grootste passies van Tim Van den Abeele (1987, Gent). Zijn droom was voetballer worden, maar het talent dreef hem van het veld naar de tekentafel. Hoewel hij ‘niet de beste tekenaar van de klas was’, begon hij in het KASK te geloven dat illustrator worden een optie was. Nu geeft hij er zelf les aan een nieuwe generatie illustratoren.

Tim maakt monoprints, een druktechniek die resulteert in één exemplaar. De werkwijze gaat als volgt: een plastic plaat inrollen met inkt, een vel papier erop leggen, op de achterkant tekenen. *‘Monotypes zijn zalig onvoorspelbaar. Ik weet nooit exact wat het resultaat zal zijn en net die spanning, dat spel-element is essentieel voor mij. Op deze manier groeien mijn beelden organisch.’*

Hij maakte illustraties voor verschillende boeken: *Op een dag was de liefde moe* (2011), *Lieve vriendin* en *Het hart van het meisje*. In 2019 werd Tim genomineerd voor de Boekenpauw.

Over de boeken

Het hart van het meisje (met tekst van Siska Goeminne) is een boek over een meisje dat haar vader probeert te vinden. Tijdens deze zoektocht manoeuvreert ze langs hindernissen om uiteindelijk zichzelf te vinden.

Lieve vriendin is een verhaal in briefvorm geschreven. Schrijver Paul Verrept weet met zijn tekst de gevoelens van de lezer te raken. Thema's zoals vriendschap, verdriet en de (on)eindigheid van relaties vormen de rode draad.

Uitgesproken

“Als er bij Tim Van den Abeele een kind in beeld komt, krijgen zijn illustraties een diepe melancholische glans. Zijn werk confronteert ons met de impact van onze jonge jaren. De jaren die ons maakten tot wie we zijn, waaraan we soms willen ontsnappen, maar waar we onvermijdelijk keer op keer naar terugkeren. De kindertijd geeft hij weer als een intens en pijnlijk verloren paradijs, maar evenzeer als iets wat nooit echt voorbijgaat.”

- Schrijver en illustrator Paul Verrept

Annemarie van Haeringen (NL)

Over Annemarie

Annemarie van Haeringen (1959, Haarlem) volgde in Tilburg een lerarenopleiding Teken en & Handvaardigheid. Daarna ging ze naar de Rietveld Academie om zich te focussen op illustratie. Haar werk kenmerkt zich door de sobere en speelse tekeningen met doordachte kleurvlakken vol beweging.

Foto: Michiel Devijver / Iedereen Leest

Haar eerste boek kreeg de titel *Kattesprongen en reuzestappen* (1986). Ze ging ook aan de slag voor verschillende tijdschriften zoals Trouw en NRC Handelsblad. Voor VPRO maakte ze een serie filmpjes gebaseerd op verhalen van Toon Tellegen. De reeks van Kleine Ezel (met tekst van Rindert Kromhout) is ook vandaag nog populair. Andere titels in haar oeuvre zijn *De prinses met de lange haren* (2000), *Sneeuwwitje breidt een monster* (2014), *De tuin van de walvis* (2015) en *En toen, Sheherazade, en toen?* (2018). Ze ontving drie keer een Gouden Penseel en kreeg ook een Zilveren Griffel.

Afhankelijk van het thema van het verhaal, gebruikt ze verschillende technieken: aquarel, ecoline, kleurstiften, inkt en potlood.

Over het boek

Mensen met koffers is een ontroerend gedicht van Sjoerd Kuiper uit 1998 dat 25 jaar later in boekvorm is verschenen met tekeningen van Annemarie van Haeringen. Deze illustraties geven een gezicht aan twaalf personen. Twaalf gezichten, geplukt uit een - anders zo anonieme - massa vluchtelingen (zo'n 80 miljoen wereldwijd).

Uitgesproken

“Op vraag van de uitgeverij heb ik het gedicht van Sjoerd Kuyper van beelden voorzien. Hoewel de tekst al 25 jaar oud is, blijft het relevant. Ik ben vertrokken vanuit foto’s, maar liet deze werkwijze uiteindelijk toch los. Zo begon de figuur een eigen leven te leiden op papier. De tekening werkt voor mij als de kinderen je aankijken of net langs je heen kijken en ‘bezield’ geraken. Ze uiten verschillende emoties: droefheid, boosheid, vrolijkheid, ... Soms begon ik op gebruikt papier en overschilderde ik dit. Dat is een metafoor voor mensen die alles moeten achterlaten en zich moeten aanpassen (of zichzelf moeten ‘uitvegen’) wanneer ze vluchten naar een nieuwe land. Met deze illustraties wou ik duidelijk maken: mensen zijn mensen, het maakt niet uit waar ze vandaan komen.”

- Annemarie van Haeringen

“In ‘Mensen met koffers’ gebruikt Annemarie van Haeringen een hele andere techniek dan in haar sprookjesachtige prentenboeken. Tegen een sterk wisselende achtergrond van schrijnende kleuren en krachtige verfstreken zet zij kinderen van verschillende herkomst neer. Aziatisch, met een Jodenster op, met een hoofddoek om, kinderen van kleur en witte kinderen. Uit hun ogen spreekt een groot verdriet, een vraag om medeleven, een verlangen naar een thuis.”

- Juryrapport Stichting Lezen

Dromen van kleur

Kinderen in illustratie, een divers beeld

Kleine Kamer

Heike Sofia Villavicencio Rammeloo (BE)

Over Heike

Heike Sofia Villavicencio Rammeloo (1986, Jesus-Marie) is geboren in Peru, maar ze groeide op in Gent. Ze behaalde daar haar master Illustratie aan het KASK. Heike stond ook voor de kleuterklas. Ze heeft de voorkeur voor technieken die haar illustraties een spontane en chaotische indruk kunnen geven. Ze knipt, schildert en tekent alles met de hand.

Foto: Heike Sofia Villavicencio Rammeloo

Over het boek

Haar debuut *Anna en de dromenmaker* (2020) maakte ze samen met haar zus. Ze eren met dit boek hun overleden mama. Het verhaal gaat over Anna. Ze ligt in bed en moet slapen van mama. Maar Anna wil helemaal niet slapen, ze is helemaal niet moe. Een wonderlijk prentenboek over dromen en tot rust komen.

Het is avond. Willem is moe. Hij wil slapen, maar hij durft niet. *Willem wil wel slapen* (2022) is een vertederend bedtijdverhaal dat herkenbaar is voor kleuters én ouders.

Uitgesproken

“Ik zou graag een personage willen zijn in het boekje van Peter Newell ‘Il pisolini di Polly’. Het gaat over de dutjes van Polly, heel erg grappig, soms wel een beetje eng, maar bovenal heerlijk betoverend. En de dutjes ... die zijn mooi meegenomen.”

- Interview Voorleestoer 2023, voorleestoer.be

Dromen van kleur

Kinderen in illustratie, een divers beeld

Zolder

Charlotte Dematons (NL)

Over Charlotte

Foto: Martijn Gijbetsen

Charlotte Dematons (1957, Evreux) groeide op in Frankrijk, maar belandde door haar studies aan de Rietveld Academie in Nederland. Ze werkte mee aan meer dan 350 boeken. Zelf maakte ze grote kijk- en zoekboeken zoals *De gele ballon*, *Nederland* en *Alfabet*. Populaire titels die ondertussen in honderdduizenden boekenkasten staan.

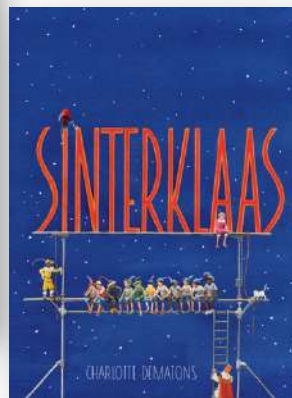
Kenmerkend voor haar stijl zijn de vele details en kleine grapjes die ze in haar tekeningen verwerkt. Ze werkt heel precies, soms zelfs met een penseel met maar één haartje! Haar illustraties baden in een sprookjesachtige sfeer en de humor is nooit ver weg. Ze begint met schetsen in potlood of stift op kranten- en kalkpapier. Daarna maakt ze illustraties in kleur op het juiste formaat die ze tot slot omzet in aquarelverf.

Naar haar nieuwe boeken wordt altijd reikhalzend uitgekeken. Het zoekboek *Alfabet* (2020) ging al meer dan 165 000 keer over de toonbank. In dit boek weet Charlotte de lezer iedere pagina weer te

verbazen met gedetailleerde illustraties. Alle voorwerpen, personages, dieren, ... op de illustratie beginnen met dezelfde letter.

In 2007 werd de oorspronkelijke versie van het boek *Sinterklaas* gepubliceerd. In 2023 bracht ze in eigen beheer een nieuwe en hedendaagse versie van het boek uit. Zo verving ze o.m. de 'zwarte pieten' door pieten van alle huidskleuren en verschenen er bakfietsen en zonnepanelen in het straatbeeld. De eerste druk van dit boek was op enkele dagen uitverkocht!

Over het boek

Eerste versie van het boek (links), nieuwe versie van het boek (rechts)

“Beste kijklezers,

Jaren geleden schreef ik *Sinterklaas en de Pieten* een brief met de vraag of ik bij hen langs kon komen. Het werd een prentenboek met duizend verhalen. Omdat er sindsdien zoveel is veranderd, ben ik opnieuw naar Spanje gegaan met de trein. En wat bleek: alle Pieten wonen nu in een door henzelf ontworpen Pietenflat, compleet met klimmuur! De steenkolen worden binnenkort vervangen door elektriciteit of waterstof. De zonnepanelen zijn al geïnstalleerd. In ons land is ook veel veranderd in al die jaren: meer fietspaden, bakfietsen, elektrische fietsen en verbouwde huizen. Ook zijn er meer mensen! Alles wat ik heb gezien, heb ik getekend.

Met feestelijke groet
Charlotte Dematons”

Gerda Dendooven (BE)

Over Gerda

Foto: Inge Delee

Gerda Dendooven (1962, Marke) tekent en maakt theater. Kenmerkend aan haar illustraties zijn de sfeer, karaktertyperingen en kleurgebruik. De personages staan centraal en vullen het grootste deel van het blad. Ze is een fervent lezer: haar boeken palmen niet enkel haar hart in, maar ook het grootste deel van haar zolderatelier.

Gerda Dendooven studeerde Vrije Grafiek aan het KASK in Gent. Eind jaren tachtig ging ze aan de slag als illustrator, later ook als docente Illustratie. Ze illustreert kinder- en jeugdboeken, maar schrijft ook theaterstukken.

Gerda maakte illustraties bij boeken van andere auteurs: *Meneer Papier en zijn meisje* (2008) van Elvis Peeters en *De gans en zijn broer* (2014) van Bart Moeyaert. Met haar werk valt ze geregeld in de prijzen: de Boekenpauw, Boekenpluim, Boekenwelp, Gouden Uil Literatuurprijs, ... Ze werd ook genomineerd voor de Hans Christian Andersenprijs.

Gerda's illustraties zijn herkenbaar door de compositie, kleurharmonie en kleurvervreemding. Verhoudingen en perspectieven worden over boord gegooid. De personages treden op de voorgrond, interieurs en voorwerpen zijn van secundair belang. Haar inspiratie vindt ze in de traditie van de Vlaamse expressionisten en surrealisten.

Over het boek

5 december. Piet en Sint zijn onderweg met hun schimmel, tot het plotseling hard begint te regenen. Ze kloppen aan bij een huis waar nog licht brandt en vragen of ze mogen schuilen.

Uitgesproken

“Mijn werk moet ertoe doen, dus er sluipt altijd een maatschappelijk of persoonlijk thema in, zelfs als ik heel zot ga. Het is wel nieuw dat er sinds kort zelfcensuur meespeelt. Zo wilde ik Stella (uit de boeken ‘Stella, ster van de zee’ en ‘Op zoek naar Stella’) en haar ouders in hetzelfde bed laten slapen, maar uit angst voor opmerkingen paste ik het beeld aan. Ik zou ook nooit meer, zoals vroeger, van elke melkboer of bakker een man maken. Het is goed om daar rekening mee te houden, maar het maakt dat je misschien minder de draak kunt steken met clichés.”

- In het atelier van Gerda Dendooven, interview met Iedereen Leest

Ricardo Burgzorg (NL)

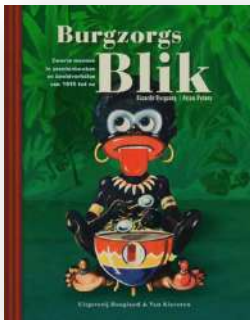
Over Ricardo

Foto: Ferenc Molnar

Ricardo Burgzorg (1959, Paramaribo) is een veelzijdig cultureel ondernemer, adviseur en bestuurder. Hij werkte onder meer voor het Fonds Podiumkunsten, was productie leider bij theatergezelschap De Nieuw Amsterdam en is lid van de Raad van Advies van het Nederlands Letterenfonds.

Over het boek

Ricardo onderzoekt in zijn boek *Burgzorgs blik* (2023) hoe zwarte mensen worden afgebeeld in prentenboeken en beeldverhalen vanaf 1910 tot nu. Zijn collectie is internationaal en bestrijkt ruwweg een eeuw. In de loop van ruim 30 jaar verzamelde hij van alles, ook beeldjes, kinderspeelgoed en reclamemateriaal rond dit thema.

De Grote Vriendelijke Podcast

Scan de QR-code en luister naar de aflevering met Ricardo Burgzorg

